

گزارش

بازگشت بر قدرت فولاد مبارکه پس از دو حمله دشمن؛ کام محکم بازاری سازی کوره شماره ۸ با حضور وزیر صمت

جهش فناوریانه در دل بحران؛ بازاری سازی و نوسازی هم‌زمان با تکیه بر دانش داخلی

به گزارش خبرنگار «شرق»، وزیر صنعت، معدن و تجارت امروز با حضور در مجتمع عظیم فولاد مبارکه از کوره شماره ۸ ناحیه فولادسازی بازدید کرد. این کوره که هدف دو حمله دشمن آمریکایی-صهیونیستی در جریان جنگ تحمیلی سوم قرار گرفته بود، طی یک عملیات فشرده، شبانه‌روزی و تیمی، بازاری سازی شده و رسماً به مدار تولید بازگشت. این رویداد، نخستین کام عملی در احیای چرخه تولید پس از حملات مذکور ارزیابی می‌شود.

بازسازی ۴۵ روزه؛ نمادی از مدیریت بحران و توان فنی داخلی

کوره شماره ۸ فولاد مبارکه فقط در مدت ۲۵روز و با اجرای یک برنامه منسجم و کار گروهی بی‌نظیر، مجددا راه‌اندازی شد. در این عملیات، علاوه بر بازگرداندن کوره به مدار تولید، مجموعه وسیعی از پروژه‌های نوسازی و ارتقای فنی نیز به اجرا درآمد. این موفقیت حاصل تشکیل کارگروه‌های تخصصی، برآورد سریع خسارات و برنامه‌ریزی اجرایی بلافاصله پس از حادثه بود که با مشارکت گسترده نیروهای فنی، مهندسی، پشتیبانی و میپانکاران داخلی به سرانجام رسید. در جریان این بازاری‌سازی، بیش از ۳۹ هزارو ۴۰۰ نفر-ساعت کار تخصصی ثبت شده و ۱۱۴ قلم قطعه کلیدی شامل ۱۰۴ قطعه ساخت داخل و فقط ۱۰ قطعه خارجی تأمین یا بازاری‌سازی شد. یکی از مهم‌ترین افتخارات این پروژه، انجام کل فرایند بدون حضور هرگونه کارشناس خارجی و صرفاً با اتکا بر دانش فنی بومی و توان مهندسی داخلی است. ضمن اینکه در تمام این مدت، هیچ تعدیل نیرویی صورت نگرفته و اشتغال کامل حفظ شده است.

ارتقای بهره‌وری و افزایش تاب‌آوری در کنار احیای تولید

فراتر از بازاری‌سازی صرف، اصلاحات اساسی در زیرساخت‌های ناحیه فولادسازی ازجمله مسیرهای سیالات، تونل‌های برق و سیستم‌های اتوماسیون انجام شده است. همچنین به‌روزرسانی سیستم‌های غبارگیر و نقشه‌های اجرایی (As-built) در دست اقدام است. این اقدامات علاوه بر بازگردانی ظرفیت تولید، زمینه‌های لازم برای ارتقای بهره‌وری و افزایش تاب‌آوری عملیاتی را فراهم کرده است. براساس ارزیابی‌های فنی، بازگشت سریع این کوره نهنتها در احیای ظرفیت تولید نقشی کلیدی ایفا کرده، بلکه در حفظ پایداری عرضه در بازار فولاد و جلوگیری از نوسانات شدید قیمتی نیز تأثیری مستقیم داشته است. در مجموع، راه‌اندازی مجدد کوره شماره ۸ را می‌توان نمادی از مدیریت بحران، تداوم تولید و تقویت توان مهندسی داخلی در یکی از مهم‌ترین زنجیره‌های صنعتی کشور دانست؛ پروژه‌ای که از یک بازگشت صرف تولیدی، به بازاری‌سازی همراه با جهش فناوریانه تبدیل شده است.

وزیر صمت: فولاد مبارکه نماد توانمندی صنعتی و بین‌المللی ایران است

سیدمحمد اتابک، وزیر صنعت، معدن و تجارت، در مراسم افتتاح رسمی این کوره، با قدردانی از تلاش مدیران، متخصصان و کارکنان فولاد مبارکه، سرعت بالای بازاری‌سازی را نشانه‌ای آشکار از توان فنی و مدیریتی کشور دانست و تأکید کرد: «فولاد مبارکه باید از این مقطع دشوار، با قدرت بیشتر، فناوری برتر و ظرفیت بالاتر عبور کند». وزیر صمت با اشاره به تلاش دشمن برای آسیب به زیرساخت‌های اقتصادی ایران در ماه‌های گذشته، اظهار کرد: «دشمن تصور می‌کرد با هدف قراردادن بخش‌های مهم کشور، اختلال جدی در روند فعالیت‌های اقتصادی و صنعتی ایجاد کند، اما جمهوری اسلامی ایران نشان داد ظرفیت عبور از بحران را دارد و توان پاسخ‌گویی در میدان را به خوبی اثبات کرده است». اتابک با مقایسه شرایط کنونی با دوران دفاع مقدس افزود: «کسانی که روزهای ابتدایی جنگ تحمیلی را به یاد دارند، شرایط سخت آن زمان را می‌دانند؛ اما امروز ایران در حوزه‌های صنعتی، فنی و مدیریتی، تجربه‌های توانمندتر دارد». او در ادامه با تأکید بر جایگاه والای این مجموعه گفت: «فولاد مبارکه فقط یک شرکت استانی یا ملی نیست؛ این مجموعه یک برند بین‌المللی و نماد توانمندی صنعتی ایران است که برای شکرایی گیتی آن، سال‌ها سرمایه‌گذاری، دانش و تلاش چند نسل صرف شده است».

تقدرویکردهای نادرست اقتصادی و تأکید بر پایداری تولید

وزیر صنعت، معدن و تجارت با اشاره به برخی نگاه‌های کوتاه‌مدت و مالی نسبت به فولاد مبارکه هشدار داد: «بناید با تصمیماتی که فشار مضاعف بر بخش تولید وارد می‌کند، توان این رکن استراتژیک اقتصاد کشور را کاهش داد. متأسفانه در سال‌های گذشته، گاهی تولید به عنوان محل تأمین منابع سایر بخش‌ها تلقی می‌شد. در حالی که این زین رفتن مزیت تولید، اقتصاد ملی را با چالش‌های بزرگ‌تری روبه‌رو خواهد کرد». اتابک در ادامه به موضوع حیاتی انرژی اشاره کرد و توسعه نیروگاه‌ها و زیرساخت‌های انرژی برای صنایع بزرگ را ضرورتی اجتناب‌ناپذیر خواند: «هرساله محدودیت‌های برق و گاز در تابستان و زمستان، فشار زیادی به واحدهای تولیدی وارد می‌کند. خوشبختانه فولاد مبارکه در این حوزه برنامه‌ریزی کرده و وزارت صمت نیز از مسیریایی که منجر به پایداری تولید و کاهش آسیب‌پذیری می‌شود، حمایت خواهد کرد». او همچنین با اشاره به برخی دیدگاه‌ها درباره جای‌جایی صنایع بزرگ، بر لزوم تصمیم‌گیری مبتنی بر منطق اقتصادی، زیرساختی و آمایش سرزمینی تأکید کرد. وزیر صمت در پایان خاطرنشان کرد: «امروز شما در میدان عمل پاسخ شرایط سخت را داده‌اید. فولاد مبارکه برای کشور یک مجموعه عادی نیست، بلکه نماد توان فنی، تخصص، عزت صنعتی و سرمایه ملی ایران است و باید از این مقطع قوی‌تر، پیشرفته‌تر و آماده‌تر برای آینده عبور کند».

مدیرعامل فولاد مبارکه: جلوتر از برنامه بازاری‌سازی حرکت می‌کنیم

سعید زرنزی، مدیرعامل گروه فولاد مبارکه نیز در این مراسم با تشريح روند بازاری‌سازی پس از حوادث اخیر، از پیشرفت پروژه‌ها فراتر از برنامه زمان‌بندی خبر داد. او تأکید کرد فولاد مبارکه در کنار بازگرداندن سریع خطوط تولید، با استمرار عرضه و مدیریت زنجیره تأمین، نقش فعالی در مدیریت بازار فولاد کشور ایفا کرده است. بازگشت کوره شماره ۸ به مدار تولید نشان داد اراده و توان داخلی قادر به غلبه بر هر بحرانی است و آینده صنعت فولاد کشور روشن و پایدار خواهد ماند.

www.sharghdaily.com

جنگ‌های اخیر نشان داده‌اند ابرقدرت‌های نظامی دیگر به راحتی پیروز تقابل نظامی نمی‌شوند

قدرت بدون پیروزی

شرق: قدرت‌های بزرگ، از ایالات متحده تا روسیه، در جنگ‌های اخیر در جهان فهمیده‌اند برتری نظامی دیگر تضمین پیروزی برق‌آسا و بی‌دردسر نیست؛ فناوری ارزان، اراده مقاومت و همبستگی قدرت‌های میانی، میدان را عوض کرده و نظم پساآمریکایی را در جهان پر از جنگ امروز، به مرحله‌ای ناآرام‌تر برده است. عصر «زور می‌گوید و جهان اطاعت می‌کند» دیگر آن‌قدر ساده نیست. قدرت هنوز مهم است، اما دیگر به‌تنهایی کار را تمام نمی‌کند.

قدرت‌های بزرگ، آن‌قدرها هم

که تصور می‌کردند برای اجرای سریع و کم‌هزینه خواسته‌هایشان، مثل سابق قدرتمند نیستند. پس از بازگشت دونالد ترامپ به کاخ سفید، او بی‌پرده کوشید نظم جهانی را بر پایه منطق زور و حوزه نفوذ آمریکایی بازاری‌سازی کند؛ تگاهی که تفاوت زیادی با نگاه روسیه و چین به جهان نداشت. آینده گویی زیر سایه همان جمله مشهور «توسیدید»، مورخ یونان باستان، تعریف می‌شد: «زورمندان آنچه می‌خواهند می‌کنند و ناتوانان آنچه باید تحمل کنند، تحمل می‌کنند».

این جمله در واقع در سال ۴۱۶ پیش از میلاد از زبان نیروهای مهاجم آتن خطاب به مردم محکوم به شکست جزیره ملوس گفته شد. قرن‌ها بعد، مارک کارنی، نخست‌وزیر کانادا، آن را در سخنرانی ژانویه خود در نشست داووس برجسته کرد؛ همان سخنرانی که در اوج تنش اروپا با ترامپ بر سر طرح او برای تصرف گرینلند دانمارک، موجی در محافل سیاسی و اقتصادی جهان ایجاد کرد. اما حالا واقعیت میدان چیز دیگری می‌گوید. ضعف آن قدر هم که تصور می‌شد، ضعیف نیستند و قدرتمندان هم واقعا نمی‌توانند به‌سرعت و با کمترین هزینه هرچه خواستند انجام دهند.

ارتش آمریکا با وجود مصرف بخش مهمی از مهمات دوربرد خود و هدف قراردادن شمار زیادی از مقام‌های ارشد ایران، نتوانسته به یک پیروزی سریع و مقتدرانه و راهبردی برسد. تهران همچنان در تنگه هرمز ایجاد تنش می‌کند و همچنان کنترل خود را حفظ کرده و توان شلیک موشک به اسرائیل و کشورهای خلیج فارس را به طور کامل از دست نداده است؛ تازه‌ترین تبادل آتش هم در روزهای اخیر رخ داده است. برتری فناوری و آتش آمریکا، در میدان واقعی به پایان سریع جنگ تبدیل نشد.

اما اوکراین هم فریوناشید. ترامپ بیش از یک سال پیش کمک‌های آمریکا را محدود کرد و در چارچوب تفاهم خود با روسیه در نشست ماه اگوست در الآسکا، فشار دیپلماتیک بر کی‌یف را برای واگذاری منطقه شرقی دونتسک افزایش داد. با این حال، اوکراین توانست مسیر جنگ را علیه روسیه تغییر دهد؛ خط مقدم را نگه داشت و ضربه‌هایی هرچه دردناک‌تر به عمق خاک روسیه وارد کرد. این تحولات نشان می‌دهد پیشرفت‌های فناوریانه، از پهباد تا موشک‌های دقیق ارزان‌تر، فاصله قدرت میان دولت‌های کوچک‌تر و قدرت‌های بزرگی را که صدها میلیارد دلار خرج ارتش خود می‌کنند، کمتر کرده است. ایلیا برازه، وزیر خارجه لتونی، در گفت‌وگو با وال استریت ژورنال گفته است: «اوکراین به دلیل برتری فناوریانه‌ای که در اختیار دارد، روی پایه بسیار محکم‌تری ایستاده است». همین تنگ‌تر شدن شکاف قدرت، دامنه کارایی توان نظامی صرف را محدود کرده است. چین هم این روند را با دقت نظاره می‌کند؛ به‌ویژه وقتی درباره امکان با ضرورت حمله به تایوان فکر می‌کند.

جنگ ارزان، مقاومت گران

البته جنگ‌های امروز در جهان از بسیاری جهات شبیه هم نیستند. با این حال، همه این جنگ‌ها یک درس مشترک دارند. گیدو کروسو، وزیر دفاع ایتالیا، در مصاحبه‌ای گفته است: «نوع جنگی که ما به آن عده دانشیم، همان جنگی که روسیه در اوکراین در ذهن داشت، یعنی حمله و اشغال یک کشور، دیگر قابل تصور نیست». او توضیح می‌دهد جنگ‌ها تا زمانی ادامه پیدا می‌کنند که یک ملت تاب‌آوری و اراده مقاومت داشته باشد. از نگاه او، فتح یک کشور وقتی شهرونداناش آماده جنگیدن باشند، حتی در صورت نابرابری قدرت هم ناممکن می‌شود؛ چه فاصله روسیه و اوکراین باشد، چه فاصله آمریکا و ایران. او حتی اضافه می‌کند کار برای اسرائیل هم در برابر حماس دشوار بوده. آن هم در میدانی که عملاً به یک شهر محدود است. ژنرال اوئو آیشلرهایم، وزیر دفاع هلند هم با همین ارزیابی موافق است. از نگاه او تغییر حکومت، چه هدف روسیه در اوکراین باشد و چه دست‌کم در ابتدا هدف آمریکا در ایران، در جهان امروز دیگر فقط با نیروی نظامی به دست نمی‌آید. او گفته است: «تقریباً ناممکن است چنین کشورهایی را با همه توانایی‌هایی که دارید فتح کنید؛ چه آمریکا در برابر ایران باشد، چه روسیه در برابر اوکراین». جمع‌بندی او کوتاه و سخت است: اگر در هفته‌های نخست موفق نشوید، وارد وضعیت بن‌بست می‌شوید؛ بن‌بستی که شکستن آن بسیار دشوار است. این محدودیت‌ها البته تازه نیست، واشینگتن و مسکو پیش‌تر هم در جنگ‌های خارجی با درس‌رهایی روبه‌رو شده‌اند. آمریکا از ویتنام عقب نشست. در فو قدرت در نهایت در افغانستان شکست خوردند. کارنامه آمریکا در اشغال عراق نیز در بهترین حالت، هرچند قابل دفاع اما بحث‌برانگیز است. اما تفاوت امروز در نوع شکست است. در گذشته، قدرت‌های بزرگ ابتدا در جنگ متعارف پیروز می‌شدند و بعد در شورش‌های فرسایشی گرفتار می‌آمدند؛ شورش‌هایی طولانی و خونین که موجب فرسایش حمایت داخلی از جنگ می‌شد.

حالا حتی همان پیروزی متعارف اولیه هم دیگر تضمین‌شده نیست. تانک‌های روسیه بعد از بیش از چهار سال جنگ هنوز به کی‌یف نرسیده‌اند و پیشروی‌های روسیه در میدان تقریباً متوقف شده است. آمریکا نیز در ایران حتی عملیات زمینی را آغاز نکرد، چون به‌خوبی می‌دانست چنین مسیری چه چالش‌هایی می‌تواند به‌همراه داشته باشد. انقلاب جنگ پهلادی که جنگ روسیه و اوکراین شتابش داد و زرادخانه بزرگ روبه‌رو شده‌اند، آمریکا از ویتنام عقب نشینی کرد. از برتری عظیم آمریکا در نیروی هوایی، اطلاعات و شناسایی را به دشواری‌هایی روبه‌رو کرده است.

همین واقعیت، حمله زرهی کلاسیک به‌سوی تهران، مانند تهاجم سال ۲۰۰۳ آمریکا به عراق، را به گزینه‌ای غیرقابل تصور تبدیل کرده است. سرنگونی سریع نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهور ونزوئلا، در ماه ژانویه ۲۰۲۶ که آن زمان نشان‌های از آینده اعمال قدرت آمریکا در این کشور به نظر می‌رسید و اشتباهی ترامپ را برای گرینلند و ایران بیشتر کرد، حالا بیشتر یک استثنای نادر به نظر می‌رسد تا نمونه‌ای از الگوی آینده قدرت آمریکایی.

توجه یکن به درس اوکراین

چین همه این تحولات را با حساسیت دنبال می‌کند. ژو بو، سرهنگ ارشد بازنشسته و مدیر پیشین مرکز همکاری امنیتی در وزارت دفاع چین که اکنون پژوهشگر ارشد دانشگاه چینگ‌هوای پکن است، به وال‌استریت ژورنال می‌گوید: «پیش از جنگ اوکراین، مردم فکر می‌کردند روسیه دومین ارتش قدرتمند جهان است. حالا قدرتمندترین و دومین ارتش قدرتمند جهان هر دو درگیر جنگ هستند و این جنگ‌ها هم چندان ساده و بی‌دردسر پیش نمی‌رود». از نگاه او، مهم‌ترین نتیجه برای چین این است که از کارشناسان روس بخواهد تجربه خود در جنگ پهلادی مدرن را

گزارش

نتانیاهورا انتخابات شرکت می‌کند

نخست‌وزیر اسرائیل برای ماندن در قدرت آماده انتخابات تازه می‌شود؛ تصمیمی که پس از ابراز تردید دونالد ترامپ اعلام شد و بنیامین نتانیاهو را در میانه جنگ غزه، جلسات دادگاه و ریزش جدی اعتماد عمومی دوباره به میدان رأی می‌فرستد. حزب لیکود روز گذشته اعلام کرد بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر اسرائیل، امسال برای انتخاب دوباره رقابت خواهد کرد. این اعلام موضع، چند ساعت پس از آن منتشر شد که دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور آمریکا، گفته بود مطمئن نیست نتانیاهو بخواهد دوباره نامزد انتخابات شود. لیکود در بیانیه‌ای کوتاه نوشت نتانیاهو در انتخابات شرکت می‌کند. زمان انتخابات هنوز به‌طور رسمی اعلام نشده، اما باید تا ماه اکتبر برگزار شود. بیش از آن، جاناتان کارل، خبرنگار ای‌بی‌سی نیوز، در ایکس نوشته بود ترامپ به او گفته نمی‌داند نتانیاهو دنبال دوره‌ای دیگر خواهد رفت یا نه. به نقل از کارل، ترامپ گفته بود: «نمی‌دانم؛ او دوران شگفت‌انگیزی داشته است. آیا می‌خواهد ادامه دهد؟». همین تردید، برای سیاست اسرائیل کافی بود تا حزب لیکود به‌سرعت پاسخ دهد و تصویری مردد از رهبر خود نسازد.

انتخابات پیش‌رو، نخستین انتخابات اسرائیل پس از حمله فتنم اکتبر ۲۰۲۳ حماس خواهد بود. نتانیاهو از زمان بازگشت به قدرت در دسامبر ۲۰۲۲، در رأس دولتی ائتلافی با چالش‌های امنیتی و سیاسی سنگینی روبه‌رو بوده است. پیش از جنگ‌های غزه، لبنان و ایران هم کابینه او با اعتراض‌های گسترده داخلی بر سر سیاست‌های داخلی دست‌وپنجه نرم می‌کرد. نظرسنجی‌ها بارها نشان داده‌اند ائتلاف نتانیاهو ممکن است در انتخابات بعدی برای کسب اکثریت پارلمانی با دشواری جدی روبه‌رو شود. نظرسنجی یک موسسه تحقیقاتی که ۹ ژوئن منتشر شد، نشان داد ۶۱ درصد پاسخ‌دهندگان معتقدند نتانیاهو نباید دوباره نامزد انتخابات شود. این عدد، برای سیاست‌مداری که طولانی‌ترین دوره حضور در قدرت را در اسرائیل داشته، فقط یک هشدار انتخاباتی نیست؛ نشانه فرسودگی سرمایه سیاسی است.

بااین‌حال، مسیر مخالفان هم روشن و ساده نیست. نظرسنجی‌ها نشان داده‌اند احزاب مخالف ممکن است بدون همکاری با احزاب عربی نتوانند اکثریت بسازند؛ گزینه‌ای که برخی رهبران مخالف آن را رد کرده‌اند. همین شکاف محبوبیت، همچنان از پراکندگی رقای خود سود ببرد.

درباره واشینگتن نیز تصویر یکدست نیست. مقام‌های آمریکایی و اسرائیلی می‌گویند ترامپ و نتانیاهو همچنان رابطه نزدیکی دارند، اما اختلاف‌هایی هم بر سر جنگ با حزب‌الله و ایران بروز کرده است. ترامپ در هفته‌های اخیر از اسرائیل خواسته عملیات نظامی در لبنان را محدود کند، چون واشینگتن هم‌زمان در حال پیش‌بردن گفت‌وگو با تهران است. هفته گذشته هم ترامپ پذیرفت تماس تلفنی پرتشی با نتانیاهو داشته است.

منتقل کنند. او می‌گوید: «چین بزرگ‌ترین تولیدکننده پهپاد است، اما ما واقعا نمی‌دانیم چگونه باید از آنها از نظر نظامی استفاده کنیم. فقط کشورهایی که پهپاد را در میدان جنگ به کار برده‌اند، می‌توانند بگویند این ابزار واقعا چقدر مؤثر است».

حمله توسعه‌یافته مدت‌ها یکی از گزاره‌های محبوب مکتب واقع‌گرایی در روابط بین‌الملل بوده است. اما «بیلاهار ی کاوسیکان»، استاد دانشگاه سنگاپور و سفر پیشین این کشور در سازمان ملل، آن را بیشتر بیان نوعی تقدیرگرایی خام می‌داند تا راهنمایی برای فهم واقعیت پیچیده جهان. او با طعنه می‌گوید اگر آن جمله کاملاً درست بود، کشوری کوچک مانند سنگاپور مدت‌ها پیش باید توسط همسایگانش بلعیده می‌شد. کاوسیکان می‌گوید همه کشورها حتی در شرایط دشوار هم عاملیت دارند، اما اینکه هوشمندی لازم برای تشخیص این عاملیت و توان لازم برای به‌کارگیری آن وجود داشته باشد، موضوع دیگری است. به باور او، تایوان برخلاف اوکراین و ایران ممکن است اراده کافی برای استفاده از این عاملیت نداشته باشد؛ چون چین بیش از پیش در فرسایش اراده مردم تایوان برای مقاومت در برابر عملیات احتمالی آینده موفق شده است. نمونه روشن این مسئله در ماه می دیده شد. پارلمان تایوان که تحت سلطه مخالفان دولت است، طرح بازتسلیماتی دولت را رد کرد و به‌جای آن بسته ویژه نظامی کوچک‌تر ۲۵ میلیارد دلاری را تصویب کرد؛ بسته‌ای که ازجمله بوجه توانایی‌های پهلادی بومی و جنگ نامتقارن را کاهش داد. جنگ ای‌وون، رهبر تازه مخالفان نیز به دیدار شسی جین‌پینگ، رهبر چین، رفت و موضعی بسیار نرم‌تر در برابر پکن گرفت. کاوسیکان می‌گوید به دوستان تایوانی خود بارها گفته از اوکراین درس اشتباه گرفته‌اند. به گفته او، درس اوکراین این نیست که دموکراسی‌ها به دموکراسی‌ها کمک می‌کنند؛ درس این است که اوکراینی‌ها نخست به خودشان کمک کردند و بعد دیگران حاضر شدند به آنها یاری برسانند. این جمله، هسته سخت بحث امروز است؛ کمک خارجی زمانی جدی می‌شود که اراده داخلی برای ایستادن از پیش دیده شده باشد.

قدرت‌های میانی در جهان بی‌بانه

مارک کارنی در سخنرانی داووس، در حالی که ترامپ گاهی کانادا را ایالت پنجاه‌ویکم آینده آمریکا می‌خواند، استدلال کرد قدرت‌های میانی مانند کانادا چاره‌ای جز همکاری با کشورهایی شبیه خود ندارند تا زیر فرمان هژمون‌های جهانی نروند. از آن زمان، کشورهای اروپایی، دموکراسی‌های آسیایی و کانادا برای تقویت پیوندهای نظامی، اقتصادی و امنیتی خود حرکت کرده‌اند؛ بخشی از این تلاش برای کاهش وابستگی به آمریکا و چین است.

۶۵ جنگ در پایان نظم قدیم

تاریخ نیز درباره خطر غرور قدرت‌های بزرگ هشدار می‌دهد. در سال ۴۱۶ پیش از میلاد، سر باز زدن مردم ملوس از تسلیم‌شدن در برابر آتن، ابرقدرت دنیای باستان، برای آنان فاجعه‌بار تمام شد. همان‌طور که توسعه‌یافته نوشته، همه مردان ملوس قتل‌عام شدند و زنان و کودکان به بردگی رفتند. اما از زورگویی امپراتورمابانه در نهایت به زیان خود آتن تمام شد؛ آتن جنگ بزرگ‌تر برای سلطه بر یونان را باخت.

بخش دیگر تصویر جهانی از داده‌های جدید دانشگاه اوبسالا در سوئد می‌آید. بر پایه مطالعه برنامه داده‌های منازعه اوبسالا که یکی از معتبرترین نهادهای رصد خشونت مسلحانه در جهان شناخته می‌شود، شمار درگیری‌های مسلحانه در سال ۲۰۲۵ به بالاترین سطح پس از جنگ جهانی دوم رسید. در همان سال، شمار کشته‌های مرتبط با جنگ نیز به مرگ‌بارترین سطح در بیش از سه دهه گذشته صعود کرد.

پژوهشگران اوبسالا، طبق گزارش کی‌بی‌ی‌اس، در سال گذشته ۶۵ منازعه فعال ثبت کردند. درگیری‌های مستقیم میان دولت‌ها نسبت به سال پیش دو برابر شد و به هشت مورد رسید؛ بالاترین رقم از زمان آغاز کردآوری داده‌ها در سال ۱۹۴۶. این فهرست شامل جنگ‌های روسیه و اوکراین، ایران و اسرائیل، هند و پاکستان، تایلند و کامبوج، عملیات نظامی اسرائیل در سوریه و یمن، درگیری مرزی افغانستان و پاکستان و برخورد‌ها در دریای سرخ و خلیج عدن میان نیروهای آمریکا و بریتانیا با حوثی‌های یمن بود. شاون دیویس، تحلیلگر ارشد اوبسالا می‌گوید: «ما شاهد افزایش روشن در درگیری‌های میان دولت‌ها هستیم». او توضیح می‌دهد جنگ‌های بین دولت‌ها برای مدتی طولانی نسبتاً نادر بودند، اما تحولات سال‌های اخیر از رشد تنش‌های بین‌المللی و تغییر نظم امنیتی جهان خبر می‌دهد. ۵۷ منازعه دیگر در این گزارش، جنگ‌های داخلی و شورش‌هایی طبقه‌بندی شدند که میان دولت‌ها و گروه‌های مسلح داخل مرزهای ملی جریان داشتند. برآورد این مطالعه نشان می‌دهد در سال گذشته حدود ۴۴۴هزارو ۶۰۰ نفر در منازعات جهان کشته شدند. جیسی تند نسبت به ۱۸۷ هزار کشته در سال ۲۰۲۴. این رقم، بالاترین تلفات سالانه جنگ از ۱۹۹۴، سال نسل‌کشی رواندا، به شمار می‌رود. تزه پترسون تحلیلگر ارشد و مدیر پروژه در اوبسالا می‌گوید: «این فقط داستان افزایش شمار جنگ‌ها نیست، بلکه داستان سطح بسیار بالای خشونت مرگ‌بار است». او به‌ویژه از افزایش شدید خشونت علیه غیرنظامیان، به‌ویژه در سوئدان، سخن گفته است. پژوهشگران خشونت را در سه گروه اصلی طبقه‌بندی می‌کنند؛ خشونت دولت‌محور، خشونت میان گروه‌های غیردولتی و خشونت یک‌سویه علیه غیرنظامیان.

از ۶۵ درگیری ثبت‌شده در سال گذشته، ۱۳ مورد به آستانه جنگ تمام‌عیار رسیدند؛ یعنی سالانه بیش از هزار کشته در میدان نبرد بر جای گذاشتند. جنگ روسیه و اوکراین مرگ‌بارترین درگیری میان دولت‌ها باقی ماند و ۶۲ درصد از همه کشته‌های مربوط به نبرد در جهان را به خود اختصاص داد. پژوهشگران برآورد کرده‌اند در سال گذشته حدود ۷۷هزارو ۷۰۰ نیروی روس و ۱۴ هزار نیروی اوکراینی کشته شدند. جنگ اسرائیل و حماس دومین درگیری مرگ‌بار بود و حدود ۱۴هزارو ۴۰۰ کشته بر جای گذاشت؛ رقمی که با وجود باقی‌ماندن این جنگ در میان خونین‌ترین منازعات جهان، در مقایسه با سال‌های قبل و در پی توافق‌های آتش‌بس کاهش یافت. سوئدان نیز با ۱۲هزارو ۲۰۰ کشته ناشی از نبرد میان نیروهای دولتی و نیروهای شبه‌نظامی پشتیبانی سریع، سومین جنگ دولت‌محور مرگ‌بار جهان بود. اوبسالا می‌گوید سوئدان همچنین شاهد برخی از بدترین موارد خشونت علیه غیرنظامیان بود؛ ازجمله کشتارهایی که به نیروهای پشتیبانی سریع نسبت داده شده، به‌ویژه پس از تصرف شهر الفاشر. گزارش اوبسالا نتیجه می‌گیرد بخشی از افزایش منازعات جهانی می‌تواند به دگرگونی‌های گسترده‌تر در نظام بین‌المللی پس از جنگ جهانی دوم مربوط باشد. در این گزارش آمده شمار بسیار بالای منازعات و جنگ‌ها در سال ۲۰۲۵، به‌ویژه رکورد درگیری‌های میان دولت‌ها، به دیدگاه کسانی وزن می‌دهد که از پایان «صلح آمریکایی» و نظم لیبرال جهانی سخن می‌گویند. بااین‌حال، پترسون هشدار می‌دهد داده‌ها اجازه نمی‌دهد میان افزایش جنگ‌ها و تغییرات مشخص در سیاست یک دولت یا دولت آمریکا، رابطه علی مستقیم برقرار شود. اما حتی با این احتیاط، تصویر کلی روشن است؛ جهان وارد دوره‌ای شده که در آن قدرت‌های بزرگ هنوز توان ویرانگری دارند، اما قدرت تعیین‌کنندگی سریع و برق‌آسای آنها کمتر شده است.

«انجام یک تعهد»

بازگشت فولاد مبارکه به مدار تولید با

بازسازی دور از انتظار
کوره ۸ فولاد مبارکه طی ۴۵ روز

بازسازی کوره شماره ۸ فولاد مبارکه در دل بحران؛ جهش فناوریانه در دل بحران؛ بازاری سازی و نوسازی هم‌زمان با تکیه بر دانش داخلی

بازگشت بر قدرت فولاد مبارکه پس از دو حمله دشمن؛ کام محکم بازاری سازی کوره شماره ۸ با حضور وزیر صمت